

Fyra utmärkt vackra visor : Den
första: En ny Amerikawisa. Den
andra: O, du...

18 B Skillingtryck E1885t4

Fyra utmärkt vackra

Wisor.

Den Första:

En ny Amerikawisa.

Den Andra:

O, du min Waldemar!

Den Tredje:

Min sitta wrå bland bergen.

Den Fjerde:

En glad visa.

Pris: 15 öre.

Den första:

En ny Amerikavisa.

Jag såväl som andra på hafwet seglat har,
Långt bort ifrån min hemort på oceanen klar.
Bland främmande personer jag söka får mitt bröd,
För här fins ingen flicka, som will trösta i min nöd.

Då jag från hemmet reste, en vän jag hade då,
Den var i mina tankar för hvarje dag som går.
Men slickors kärlek warar ju knappt en månads tid,
För är man länge borta, så ha de ändrat sig.

En resa omkring landet till Semtland det gick,
Ett bref ifrån min broder, så sorgligt jag fick.
Han skrifwer: bästa broder, hwad jag berättat kan,
Att nu så har din flicka fått en annan fästman i sin famn.

Jag kunde ej beskrifwa så ledsen som jag blef,
När som jag läste breswet, som jag från brodern fick,
Jag läste alla breswen som jag från wännen fått,
Och tydligt stod de orden: mitt hjerta har du fått.

Sen reste jag mot hemmet i denna wintertid,
Ifall der någon flicka will mer behaga mig;
Ty annars tar jag flykten och till Amerika far;
Helsa då hemmet till min gamla mor och far.

En främpling will jag vara bland Engelsmänner här,
Bland Afrikas negrer som i mitt sällskap är,
Bland alla slags Spanjorer och Nornmän likaså,
Och alla slags nationer under himlen den blå.

Nu har jag sjungit wisan från början och till slut,
 Och gräset börjar grönska och jag skall åter ut
 På stora oceanen och Neckens stora fält,
 Ty Gud han har så skickat och han har allt så bestämt.

Den andra:

O, du min Valdemar!

När wärsol uppstiger
 Upp till firmament,
 Lifwets lust och wemod
 Har mitt hjerta bränt;
 Då till honom längtar
 Hjertat immerfort,
 I hans öra hwiskar
 Jag, hur han är god!
 :: O, du min Valdemar ::
 Din blick som solen klar,
 Och öfwerallt så mild
 Din dyra bild. ::

Skådar jag naturen
 I det gröna. då
 Herrligt der ditt anlet
 Kan jag skåda få.
 Och när storkar flyga
 Öfwer från din bygd,
 Beta de förtälja
 Endast om din bygd.
 :: O, du min Valdemar ::
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

Om till krigsteatern
 Krigare ser jag
 Wandra ut, det fyller
 Hjertats fulla slag.
 Hör jag deras sånger
 Själen swäller upp,
 Hjertat då uppfyller
 Kärlek, tro och hopp,
 ∴ D, du min Waldemar ∴
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

Åh! det arma lifwet
 Är ej mycket wärdt,
 Om man sträfwar utan,
 Det, som man har kärt.
 Han som har min kärlek,
 Så båd' natt som dag
 Är för mina ögon,
 Honom älskar jag.
 ∴ D, du min Waldemar ∴
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

Alla jordens statter
 Jag förgäter platt,
 Om ej han, min enda,
 Bli'r mitt hjertas stätt,
 Han, min morgonrodnad,
 Han allena kan
 Göra mig så lycklig,
 Som här någon man.

;; D, du min Baldemar ;;
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

Fritt må thordön rulla,
 Jag ej rädd dershör;
 Honom i det wida
 Tillhör då jag hör.
 Allt i lifwet blifwer
 Likväl som en dröm,
 Och han blifwer likväl
 För mitt hjerta öm.

;; D, du min Baldemar ;;
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

När min dag förswunnit,
 Jag till ro nu går,
 Och mig serenaden
 Till min sömnlust får.
 Derpå uti drömmen
 Ser jag dig alltid,
 Och ditt blida anlet
 Gör min hjertefrid.

;; D, du min Baldemar ;;
 Din blick som solen klar,
 Och öfwer allt så mild
 Din dyra bild.

Den Tredje:

Min lilla vrå bland bergen.

Sag wet en vrå bland bergen, En liten vrå, som
tillhör mig, Der ingen flärd innästat sig, Der ingen
oskuld skiftat färgen, Swart än mig ödet kasta må,
Sag längtar åter till min vrå, Min lilla vrå bland
bergen.

En koja, högröd, som skarlatan, Och lugnare än ett
palats, Ger åt mitt läger skygd och plats; En rosen-
häck är mitt sparlatan. Swart jag af ödet jagas må,
Sag längtar åter till min vrå, Min lilla vrå bland
bergen.

Der har jag stängt en fånge inne, Som måste gifwa
sig tillfreds Snom den lilla trånga krets; Ty jag har
blåndat håg och finne. Swart än mig ödet föra må,
Sag längtar åter till min vrå, Min lilla vrå bland
bergen.

Min lilla Hildur heter fången, Och kärleken med
blomsterband Fäst hennes hjerta, fot och hand Wid
kojans sångare och fången. Swart jag af ödet jagas må,
Sag längtar åter till min vrå, Min lilla vrå bland
bergen.

Hon är befäst, min lugna hydda, Så otillgängelig
som fjäll; Ty mörka skogar, höga fjäll, Mot werldens
stormar henne skydda. Swart jag af ödet jagas må,
Sag längtar åter till min vrå, Min lilla vrå bland
bergen.

Sag har sett ramla flera throner, Som fåwist barna-
let till grus; Men ännu står mitt trygga hus Och wet

ej af revolutioner. Hur högt mig lyckan höja må,
 Jag längtar åter till min wrå, Min lilla wrå bland
 bergen.

Jag jagade i ungdoms-åren En brofåg fjäril, prydd
 med gull; Jag wilsse giff, jag föll omkull, Jag stötte
 mig, — än swida såren. Men jag war lycklig nog än-
 då, Att åter hitta till min wrå, Min lilla wrå bland
 bergen.

Att lyckans vira fjäril fånga, Jag löper aldrig mer
 omkring; Ty jag har lärt att ingenting Man vinner
 då med mödor många. Nej! jag har lycka nog ändå:
 Min sköna fånge i min wrå; Min lilla wrå bland
 bergen.

Den fjerde:

En glad visa.

Bevärings "trall"

(Melodi: "Den lustige kopparslagaren").

Vi samloms gladt till wapenöfningen med hurtigt mod,
 För kung och fosterland will wi wäga lif och blod,
 Här så wi gå i skola, att stickligrt lära slåß,
 Så att wi kan bjuda owän goda blåbär ifrån oss.
 Tralla lalla lalla la. Se så lyder här vår sång.
 Tralla lalla lalla la. Stäm upp alla på en gång.
 Tralla lalla lalla la. Nu marschera wi ästa?
 Tralla lalla lalla la. Stämma upp ett gladt hurra!

Af denna melodi wi kan en polka hoppas få
 För all den del, så stäm nu upp, låt swängen gå ändå
 Wi äro alla glada piltar ifrån topp till tån
 Så kära bröder hoppa ej i breda Stockholmsån.
 Tralla lalla lalla la etc.

Men Sverige är ett fattigt land ej glittra grufworna.
 Men jern och stål det finnes här så mycket wi will ha.

Hvaraf till sablar och gewär till kulor till kanon,
Så wi kan gifwa fienden en dugtig god portion.
Dralla lalla lalla la etc.

Om strid mot Swerge bryter ut, hör på, så låt det gå.
I vårt förråd det finnes krut så owännerna skall få
I eld, i blod, i rök och damm; friskt mod i gossar blå,
Ty fienden skall bli på fram; det är ju wackert så.
Dralla lalla lalla la etc.

Likt Carl XII buskar skall wi samlas uti strid,
I fall om wi besordrad bli; Gud gif ej sådan tid
Må derföre wi stå på wakt och wara på vår post,
Om owänner will titta hit och slåcka här sin törst.
Dralla lalla lalla la etc.

Nu så wi tacka vårt befäl, för underwisningen,
Som lärt oss greppen riktigt rätt samt träffa pricken se'n.
Om wi en gång kom'deras skall, att gå i slagfält ut,
Då stola ut i alla fall försöka Sweriges frut.
Dralla lalla lalla la etc.

Hell dig vår konung och vårt land! hell dig vår höga
nord!
Friskt mod! Wi ta' vårt swärd i hand. Wi stydda här
vår jord.
Gud gif oss än en fredlig tid att sysson far och mor
Få wara hemma uti frid, och kärlek bland oss bor.
Dralla lalla lalla la etc.

Ät snart förgår de lumpna da'r, se'n få wi rycka hä'n,
Wi alla gossar en och hwat, att träffa få sin wän.
I hennes armar slunra in och sjunga få vår sång,
Som wi har haft i år män'tro, på slätien denna gång.
Dralla lalla lalla la. Se så lyder här vår sång.
Dralla lalla lalla la. Stäm upp alla på en gång.
Dralla lalla lalla la. Nu marschera wi ästa',
Dralla lalla lalla la. Stäm nu upp ett gladt hurra!

Upsala, P. Nilssons boktryckeri 1885.

Inköpt: Åkeops arkiv. Kat. 237/283. 1981. Pris: 60! -
Acc. n 1981/24.